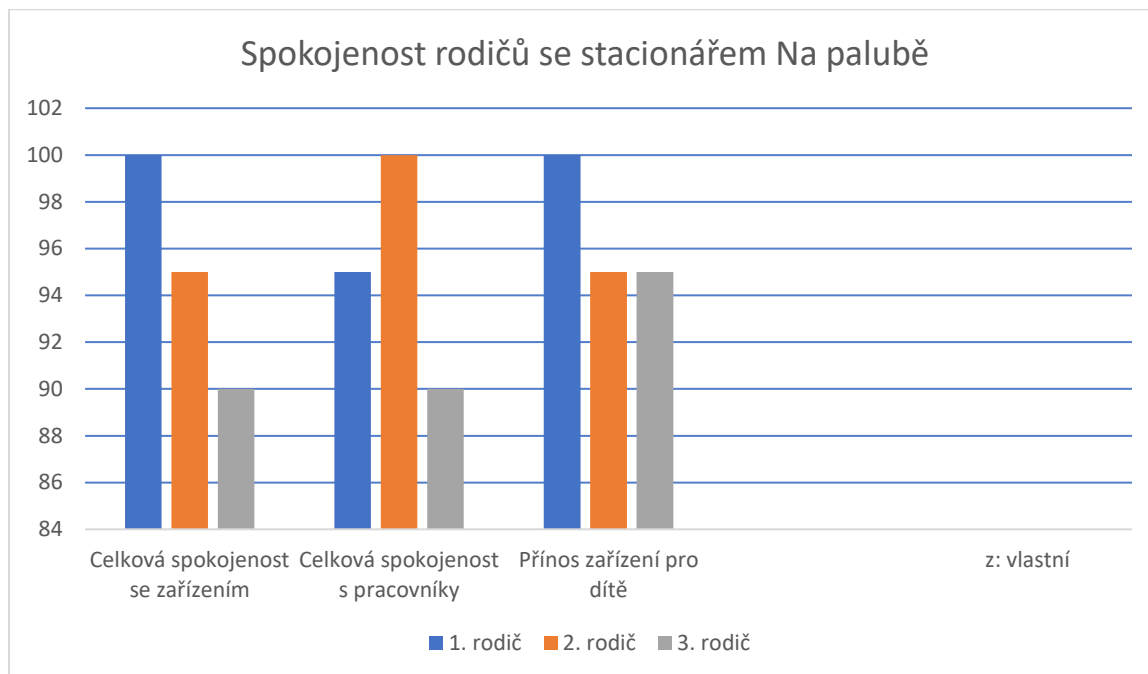

Přílohy

1.1 PŘÍLOHA A: GRAF SPOKOJENOSTI

1.2 PŘÍLOHA B: ROZHOVORY S PARTICIPANTY

1.2.1 Rozhovor s matkou klienta

Syn (28 let) trpí dětskou mozkovou obrnou a mentální retardací. Využívá služeb týdenního stacionáře. Je upoután na invalidní vozík. Komunikuje pomocí odpovědí ano/ne.

Jak vnímáte stacionář Na palubě? Pozitivně či negativně?

Velmi pozitivně. Syna jsem tu měla ve škole, takže jsem se ho i co nejdřív snažila zapsat na čekací listinu do stacionáře, což se mi bohužel nepovedlo. Když skončil povinnou školní docházku musela jsem tak, nejdříve nepravidelně, v posledních dvou letech spíše pravidelně, využívat odlehčovací služby, ale nyní po několika letech se mi konečně podařilo ho dostat mezi klienty týdenního stacionáře, takže jsme já i syn moc rádi.

Myslíte si, že je pro Vaše dítě pobyt ve stacionáři přínosem? Proč?

Určitě. Syn je tu velmi spokojený, vždy se sem moc těší a má tu všechny moc rád, jak pracovníky, tak klienty. Často si o nich spolu povídáme. Dokonce mi kolikrát tají, že mu není

dobře, protože nechce zůstat doma. Přínos to tady pro něj má určitě ten nejlepší, protože pokaždé, když mu volám, tak je veselý a povídá mi o tom, co vše během týdnu dělal.

Jaké další sociální služby jste zvažovala, než jste se rozhodla svého syna umístit do stacionáře Na palubě?

Jak jsem už zmínila, protože se mi syna nepodařilo hned umístit do týdenního stacionáře a odlehčovací službu nebylo ze začátku možné využívat každý den, poohlížela jsem se ještě po zařízeních blíže domovu. Zvažovala jsem denní stacionář u nás v Kostelci, ale mým cílem bylo najít synovi týdenní ubytování. Jak už jsem říkala, syn tu chodil do školy, takže o nabídce služeb jsem věděla. Nakonec se mi podařilo s vedením dohodnout, takže jsem se ho jinam umístit ani vlastně nepokusila.

Jaký máte názor na pracovníky stacionáře? Jste spokojená s přístupem, který pracovníci uplatňují při péči o Vaše dítě?

Ve většině dobrý. Syn tu s nikým problémem nemá. Já bych tu pár lidí, ke kterým mám své výhrady našla, ale co se týká péče o syna, tak si myslím, že je tu většina lidí velmi schopných a kompetentních a synovi poskytují tu nejlepší péči.

Jste spokojená s nabídkou činností v týdenním stacionáři?

Ano. Syn je nejradši, když se mu někdo přímo věnuje a vím, že toho se mu tady dostává. Je tu široká nabídka denních aktivit a aktivizací, takže jsem určitě spokojená.

Vnímáte prostředí stacionáře jako příjemné a bezpečné pro Vaše dítě?

Ano, působí to tu takovým hezkým rodinným dojmem.

Jste spokojena s přístupem pracovníků přímo k Vám?

Ano.

Využívá Vaše dítě získané schopnosti a dovednosti ze stacionáře v domácím prostředí?

U mého syna je toto těžké z důvodu rozsahu jeho postižení a řekla bych, že víc, než už umí se ani naučit nemůže.

1.2.2 Rozhovor s matkou klientky

Dcera (34) trpí dětskou mozkovou obrnou a mentální retardací nejvyššího stupně. Je upoutána na invalidní vozík nebo lůžko. Nekomunikuje, rozumí pouze nejjednodušším pokynům. Využívá služeb týdenního stacionáře a odlehčovací služby.

Jak vnímáte stacionář Na palubě? Pozitivně či negativně?

Spíš pozitivně. Uvítala bych, kdyby odlehčovací fungovala každý víkend, ne pouze dva v měsíci. Bohužel nemůžu zjistit, zdali je tu spokojená, ale cítím, že spíše ano.

Myslíte si, že je pro Vaše dítě pobyt ve stacionáři přínosem? Proč?

To nemůžu posoudit. Za sebe můžu maximálně říct, že ano. Stacionář s možností odlehčovací služby o víkendech mi v hodně směrech ulehčuje život a vím, že je o dceru postaráno.

Jaké další sociální služby jste zvažovala, než jste se rozhodla svého syna umístit do stacionáře Na palubě?

Asi žádné. Dcera už předtím chodila dolů do školy, takže jsem ji jen včas zapsala na čekací listinu. Ale vím o pár dalších týdenních stacionářích, na které jsem ze zvědavosti koukala. Teď se dívám po nějakém ústavu, který nabízí celoroční péči, protože dcera za chvíli dosáhne věkového limitu (pozn. věkový limit pro týdenní stacionář Na palubě je 36 let) pro tenhle stacionář.

Jaký máte názor na pracovníky stacionáře? Jste spokojená s přístupem, který pracovníci uplatňují při péči o Vaše dítě?

Nemám k nim žádné výhrady. Myslím, že o dceru se starají adekvátně. A ano, jsem s jejich přístupem spokojená.

Jste spokojená s nabídkou činností v týdenním stacionáři?

Asi ano. Konkrétně se mi líbí možnost fyzioterapie, muzikoterapie a canisterapie. Jiné činnosti dcera bohužel z důvodu rozsahu handicapu nemůže využívat.

Vnímáte prostředí stacionáře jako příjemné a bezpečné pro Vaše dítě?

Ano, naprosto.

Jste spokojena s přístupem pracovníků přímo k Vám?

Spíše ano.

Využívá Vaše dítě získané schopnosti a dovednosti ze stacionáře v domácím prostředí?

To bohužel ne. Handicap mé dcery to neumožňuje.

1.2.3 Rozhovor s otcem klienta

Syn (20 let) trpí dětskou mozkovou obrnou a mentální retardací. Má vyvinutou, hůře srozumitelnou řeč, ale velmi dobře komunikuje. Je upoután na invalidní vozík, ale dokáže hýbat rukama i nohama a umí se sám na vozíku pohybovat. Využívá služeb týdenního stacionáře.

Jak vnímáte stacionář Na palubě? Pozitivně či negativně?

Jak kdy. Jsem rád, že tu syn může být a je o něj postaráno, ale některé požadavky jsou podle mě přehnané.

Myslíte si, že je pro Vaše dítě pobyt ve stacionáři přínosem? Proč?

Asi ano. Syn je tu docela spokojený, těší se sem. Ale je na mě hodně fixovaný a mění názory z minuty na minutu, takže je to pro mě těžké posoudit. Za mě bych řekl, že je mu to tady přínosem velkým, protože je tu syn mezi kamarády a lidmi, co se o něj starají a věnují mu každodenní pozornost a péči.

Jaké další sociální služby jste zvažoval, než jste se rozhodl své dítě umístit do stacionáře Na palubě?

Jsmo z Prahy, takže jsem syna zapsal na čekací listinu ještě do Krče do Zvonku (pozn. jedná se o Centrum denních služeb Zvonek, Diakonie Praha) a do Modrého klíče (týdenní stacionář v Praze). Ale tady se místo uvolnilo nejdřív.

Jaký máte názor na pracovníky stacionáře? Jste spokojená s přístupem, který pracovníci uplatňují při péči o Vaše dítě?

Jsem rád, že se o syna staráte, ale jak jsem už říkal, přijde mi, že některé požadavky jsou přehnané a mám na to prostě svůj názor. Ale z toho, co mi syn říkal se tu k němu všichni chovají dobře, i když to s ním občas není lehké, což je hlavní.

Jste spokojený s nabídkou činností v týdenním stacionáři?

Asi ano. Syn si činnosti pochvaluje, i když je občas těžké ho do nich přemluvit. Bohužel má strach ze psů, takže nevyužívá například canisterapie, ale je velký fanoušek muzikoterapie.

Vnímáte prostředí stacionáře jako příjemné a bezpečné pro Vaše dítě?

Ano.

Jste spokojený s přístupem pracovníků přímo k Vám?

Jak už jsem říkal, mám na některé požadavky svůj názor, ale celkově spíše ano.

Využívá Vaše dítě získané schopnosti a dovednosti ze stacionáře v domácím prostředí?

No, snaží se. Všiml jsem si, že od té doby, co je tady, doma více děkuje a prosí a sám si uklízí kartáček po vyčištění zubů.